

Mál nr. 403/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Launatrygging X

Gildissvið vátryggingar. Undanþáguákvæði vátryggingarskilmála.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 29. nóvember 2022 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 4. janúar 2023..
3. Bréf M, dags. 9. janúar 2023.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi með tjónstilkynningu til V dags. 17. desember 2021 tilkynnt um óvinnufærni sína vegna veikinda í tengslum við kulnun og streitu. M hafi verið óvinnufær frá 9. september 2021 og hafi síðan verið sagt upp störfum hjá vinnuveitanda sínum og sé enn óvinnufær. M gekk í X með beiðni dags. 6. október 2019 og í þeirri beiðni kemur fram að M samþykki, með undirritun sinni, að henni sé ljóst að sjúkrasjóður félagsins greiði ekki bætur vegna óvinnufærni af völdum sjúkdómsástands sem henni var eða mátti vera kunnugt um fyrir undirritun beiðninnar. Vátryggingarvernd M hjá V kom til vegna inngöngu hennar í X og af gögnum málsins verður ekki annað skilið en að sjúkrasjóður félagsins sé svokölluð launatrygging hjá V.

V hefur hafnað bótum vegna óvinnufærni M og telur 3. gr. vátryggingarskilmála eiga við, en þar komi fram undanþáguákvæði í i. og j.lið varðandi m.a. sjúkdóma sem hinn vátryggði vissi eða mátti vita að hann var haldinn áður en hann gekk í X sem og sjúkdóma sem fyrst sýndu einkenni, á tímabili þegar vátryggingin var úr gildi eða versnandi heilsufarsástæður á því tímabili. V telur að upplýsingar í læknisfræðilegum gögnum sýni að M hafi verið haldin kvíða- og fælniröskun nokkuð lengi, sbr. ummæli í læknisvottorði dags. 24. janúar 2022 og hafi verið ávísað geðdeyfðarlyfjum frá því í nóvember 2018. V telur að óvinnufærni M frá 9. september 2021 tengist fyrra heilsufari hennar sem hafi magnast upp vegna atvinnuástands, sbr. ummæli í sama læknisvottorði.

M telur að hún eigi rétt á bótum úr launatryggingu V vegna óvinnufærni og telur að 3. gr. vátryggingarskilmála eigi ekki við. M bendir á það sjúkdómsástand sem hafi komið til vegna kulnunar í september 2021 tengist ekki fyrra heilsufari og hafi lyfjaávisanir til hennar verið vegna annars vegar vefjagigtar og fyrirtíðaspennu hafi ekki verið vegna geðdeyfðar heldur til þess að takast á við tiltekin einkenni. Þó þau lyf sem M fékk ávísað hafi verið geðdeyfðarlyf þá hafi skammtastærðir þær sem M tók ekki verið ætlaðar til meðferðar við kulnun eða kvíðasjúkdóms.

Álit.

Ágreiningur er um hvort veikindi M sem leiddu til óvinnufærni hennar í september 2021 séu þess eðlis að þau tengist sjúkdómi sem hún vissi eða mátti vitað að hún væri haldin áður en hún hlaut vátryggingarvernd hjá V, í ljósi undanþáguákvæðis í 3. gr. vátryggingarskilmála V, eða að sjúkdómurinn hafi fyrst sýnt einkenni þegar vátryggingin var ekki í gildi. Eins og fyrr segir er um að ræða undanþáguákvæði í vátryggingarskilmálum V, en ekki verður annað séð en að V hafi einhliða samið ákvæðin. Almennar túlkunarreglur vátryggingaréttar gera ráð fyrir því að V beri sönnunarbyrði um að skilyrði undanþáguákvæða vátryggingarskilmála séu uppfyllt. Í þessu máli liggja fyrir upplýsingar úr sjúkraskrá M um þá læknishjálpmál sem hún hafði hlotið áður en hún gekk í X í október 2019. Ekkert mat, eða sérfræðiupplýsingar liggja fyrir um hvort sú læknishjálpmál hafi falið í sér meðferð við sambærilegum einkennum og þeim sem leiddi til veikinda M í september 2021. Þó M hafi sýnt einkenni um vefjagigt eða fyrirtíðaspennu og jafnvel einkenni fælni- eða kvíðaröskunar, áður en hún hlaut vátryggingarvernd hjá V, verður ekki ráðið, án frekari læknisfræðilegs mats, að það séu orsakatengsl milli þess og veikinda M í september 2021. Hallann af sönnunarskorti um það ber V og M á því rétt á bótum úr launatryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr launatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 7. febrúar 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir